

felpa es va posar el vestit vermell i va sortir a buscar l'honorable visita.

-Benvingudes, Vostres Majestats, què us porta per aquí, en una nit tan especial?

-Problemes.

-Si puc ajudar-vos...

Gaspar i Baltasar van explicar-li tan clarament la seva contrarietat que el Pare Noel, que estava al voltant del foc, va entrar en una mena de reflexió mentre s'arrissava la seva barba blanca.

-A veure, us falta una caseta de nines... però jo vaig repartir-ho tot la Nit de Nadal. Seguiu-me fins al magatzem.

Els passadissos subterranis s'il·luminaven amb espelmes a cada pas que feia el Pare Noel. Va obrir el pany, però "oh, desil·lusió", els cérvols llepaven les prestatgeries de

manera que quedaven nets com una patena: estaven de neteja.

-Seguiu-me al segon magatzem.- Però aquest darrer semblava un supermercat en època de rebaixes: neveres, estufes, aspiradores, perruques...

En un prestatge una filera de sabates de robís cantaven a l'uníson "do re mi fa sol".

-Canten quan suen els peus. Tranquils, els de Vostres Majestats no, però els agrada assajar de tant en tant. Només me'n van demanar uns fa molts, molts anys, i quan apareixo es posen a cantar per veure si les trec d'aquí. Qui demanaria unes sabates que canten quan suen els peus?

-La Filomena- va dir Baltasar...

-Ah, sí! Aquella que viu, deixeu-me pensar...

-A Camprodon, i per això estem en aquesta situació.

-Això, Camprodon!, bonic poble i no oblidem els pobles veïns: Llanars, Vilallonga, Setcases, Molló, Sant Pau, Rocabruna i Beget.

Quan els reis es van retirar les sabates gemegaren "oohhh..." i es van adormir de nou.

-Majestats, només queda per mirar el lloc dels objectes perduts.

Allò era un galimaties de trineus trencats, vestits de Pare Noel, calçotets cosits i tornats a cosir, olles de cera per coure i alguna caixa de cartró amb les novetats per a l'any següent. Però vet aquí que d'una d'aquestes els va arribar una música coneguda.

-Famosa -va dir Baltasar-, em sona la cançó.

-Sí, Famosa sempre s'anticipa en les promocions.

-Podem obrir-la?- preguntaren Gaspar i Baltasar.

-Cap nen pot quedar-se sense la seva il·lusió. Obrin-la vostès.

Gaspar i Baltasar van quedar sorpresos en veure la caseta. Tant, que Baltasar, amb quatre-cents fills, pensà que en el seu palau d'Orient la caseta serviria per entretenir els seus fills. Però s'averگوی de pensar com un rei i preferí donar-la a les germanetes, com ha de ser.

-Algun dia podem ser socis.

-Estimats reis, m'afalaguen les vostres bones voluntats, però jo vaig per lliure.

-D'acord!- clamaren Gaspar i Baltasar mentre el cavall metal·litzat blau turbodièsel s'allunyava directe a Camprodon.

Quan encara no eren les sis del matí, la caseta agafa vida. A la cuina, la mare i les filles esmorzaven, el pare llegia el diari al costat de llar de foc i l'àvia contemplava els ocells, abocats a la finestra. Aquella melodia despertà el somni de la Maria i de la Teresa, que obriren els ulls esparverades.

-Oh! Els Reis Mags! Pare, mare, mireu!

La mare, emocionada, pensava com és de meravellós esperar el bé d'aquells amb qui confiem les nostres esperances, quan un reflex al cel la va fer mirar per la finestra. Era un gran cavall blau que, alegre, renillava camí de l'Orient.

I vet aquí un gat, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos

Fe García

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Detalls ✂

complements
bijuteria
regals

Carrer València, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40